

Sygn. akt VII U 2899/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Małgorzata Kowalska

Protokolant Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2016 roku w Lublinie

sprawy A. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania A. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 12 października 2013 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala A. C. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2013 roku do dnia 31 marca 2014 roku.

VII U 2899/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 12.10.2013 r., znak:(...) (k. 74 akt rentowych), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w B., po ustaleniu, że A. C. nie jest niezdolny do pracy, odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tego tytułu.

Ubezpieczony wniósł o zmianę tej decyzji poprzez ustalenie mu prawa do wymienionego świadczenia, zarzucając błędną ocenę jego stanu zdrowia w postępowaniu przed organem rentowym (k. 2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

A. C. urodził się (...) Z zawodu jest pracownikiem budowlanym i to zatrudnienie wykonywał w latach 2008-09 (kk. 1-5 a. r.).

W dniu 19.08.2009 r. doznał złamania szyjki prawnej kości udowej. Kontuzja ta została poddana zabiegowi operacyjnemu, w trakcie którego dokonano repozycji złamania i jego stabilizacji śrubami (dokumentacja orzeczniczo-lekarska).

Z powodu utrzymującego się ograniczenia ruchomości prawej nogi, a następnie także pourazowego przykurczu prawego stawu biodrowego, lekarz orzecznik uznawał wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy (k. 4, 28 dok. lek.) i ustalano mu prawo do renty z tego tytułu w łącznym okresie

od 12.02.2011 r. do 31.07.2013 r. (k. 65 a. r.).

Analogicznie lekarz orzecznik ocenił stan zdrowia wnioskodawcy, kiedy ubiegał się on o prawo do renty na dalszy okres, w dniu 21.08.2013 r., wskazując – w obliczu konieczności przeprowadzenia kolejnej operacji – na dalsze istnienie częściowej niezdolności do pracy do 30.09.2014 r. (k. 68 a. r., dok. lek.).

Do orzeczenia tego został jednak zgłoszony zarzut wadliwości przez głównego lekarza orzecznika Oddziału ZUS, z uzasadnieniem, że „wątpliwości budzi orzeczenie długotrwałej niezdolności do pracy” i komisja lekarska Zakładu przychyliła się do tego zarzutu, stwierdzając, że badany oczekuje na protezoplastykę w bliżej nieokreślonym terminie, a ujawniony w badaniu stan sprawności psychofizycznej nie sprowadza niezdolności do pracy (orzeczenie KL ZUS – k. 73 a. r., opinia KL ZUS z 19.09.2013 r. – dok. lek.).

Na tej podstawie została wydana zaskarżona decyzja.

Wbrew ostatnio powołanej ocenie KL ZUS nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia ubezpieczonego. Stopień zniekształcenia i ograniczenia ruchomości prawego biodra oraz niesprawność prawej kończyny dolnej uniemożliwiała mu zatrudnienie zgodne z posiadanymi kwalifikacjami w dniu orzekania przez komisję ZUS. Dopiero w dniu 09.12.2013 r. ubezpieczony przebył wspomniany zabieg protezoplastyki, lecz nawet to nie mogło od razu prowadzić do istotnej orzeczniczo zmiany w zakresie opiniowanych schorzeń. Przeciwnie – bezpośrednią, nieuniknioną konsekwencją zabiegu było okresowe pogorszenie sprawności prawej kończyny dolnej, powodujące konieczność systematycznego usprawniania i rehabilitacji. W efekcie istnieją ewidentne, medyczne wyznaczniki dla stwierdzenia, że odwołujący, po dniu 31.07.2013 r. nadal był nieprzerwanie, częściowo niezdolny do pracy, a biorąc pod uwagę opisane konsekwencje leczenia operacyjnego, okres tej niezdolności zamyka się w dniu 31.03.2014 r. Wówczas bowiem zmanifestowała się poprawa stanu zdrowia, oczekiwana

w wyniku przeprowadzonego zabiegu operacyjnego (opinia biegłego ortopedy – k. 31-33 a. s.).

Powołaną opinię biegłego Sąd uznał za dostateczną, miarodajną podstawę oceny spornej przesłanki dalszego istnienia niezdolności do pracy ubezpieczonego. Ustalenia i zważenia biegłego są wewnętrznie spójne, logiczne, a także korespondują z danymi źródłowymi, zaczerpniętymi z dokumentacji medycznej i od samego wnioskodawcy. Opinia ta nie była kwestionowana przez którąkolwiek ze stron i biorąc pod uwagę wskazane jej walory, Sąd również nie znalazł ku temu podstaw. Zważyć przy tym należy, że opinii biegłego sądowego ortopedy należy przyznać pierwszeństwo przed zdawkową i arbitralną oceną stanu zdrowia ubezpieczonego, dokonaną w tym zakresie przez KL ZUS, która bezkrytycznie i bez konsultacji specjalistycznej przychyliła się do zarzutu wadliwości.

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art. 61 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748) prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Zgodnie natomiast z art. 12 ust. 2 i 3 cyt. ustawy, całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z kolei w myśl art. 13 ust. 1 cyt. ustawy, przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji; możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

A. C., przy braku poprawy stanu prawej kończyny dolnej

i stawu biodrowego, uszkodzonych wskutek poważnego urazu, był bezsprzecznie nadal, nieprzerwanie, częściowo niezdolny do pracy po 31.07.2013 r. (ostatnim okresie pobierania renty z tego tytułu), a o ustąpieniu tej niezdolności

można mówić dopiero po dniu 31.03.2014 r., albowiem dopiero wtedy uzyskano oczekiwaną poprawę wskutek przeprowadzenia protezoplastyki pod koniec 2013 roku.

Powyższe przesądza wadliwość zaskarżonej decyzji, która podlegała zmianie poprzez ustalenie ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres od 1 sierpnia 2013 roku do 31 marca 2014 roku – stosownie do art. 59 ust. 1 pkt 2) cyt. ustawy.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 orzeczono, jak w wyroku.